

Esdras en prière, par Gustave Doré.

Le livre d'Esdras

Le premier retour de Babylone

Le livre d'Esdras (Ezra) présente le retour des juifs s. leur terre ancestrale, la reconstruction du second Temple et la nouvelle organisation du pays.

Ce retour se fait en deux mouvements, le chapitre 3 présente le premier retour.

. עזרא פרק ג

- (א) ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ס ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלים:
- (ב) ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הפהנים וזרבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים:
- (ג) ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות <ויעל> ויעלו עליו עלות ליקוק עלות לבקר ולערב:
- (ד) ויעשו את חג הסוכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו:
- (ה) ואחרי כן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יקוק המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליקוק:
- (ו) מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליקוק והיכל יקוק לא יסד:
- (ז) ויתנו כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים פוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם:
- (ח) ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הפהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלויים מבין עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יקוק:
- (ט) ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני חנוד בניהם ואחיהם הלויים:
- (י) ויסדו הבנים את היכל יקוק ויעמידו הפהנים מלבשים בחצרות והלויים בני אסף במצלתים להלל את יקוק על ידי דויד מלך ישראל:
- (יא) ויענו בהלל ובהודת ליקוק כי טוב פי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליקוק על הוסד בית יקוק:
- (יב) ורבים מהפהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול:
- (יג) ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק:

Livre d'Esdras chapitre 3

1- A l'arrivée du septième mois, les enfants d'Israël étant installés dans les villes, tout le peuple se rendit ensemble, comme un seul homme, à Jérusalem.

2- Alors Yêchoua, fils de Joçadak, et ses frères les prêtres, Zorobabel, fils de Chealtiël, et ses frères se mirent à bâtir l'autel du Dieu d'Israël, pour y offrir des holocaustes, comme cela est prescrit dans la loi de Moïse, l'homme de Dieu.

3- Ils rétablirent l'autel sur son [ancien] emplacement, bien qu'ils eussent à redouter les populations des pays [voisins], et ils offrirent des holocaustes à l'Eternel, les holocaustes du matin et du soir.

4- Ils célébrèrent aussi la fête des cabanes, comme cela est prescrit; et jour par jour ils offrirent la quantité d'holocaustes requis pour chaque jour;

5- puis successivement les holocaustes pour le sacrifice perpétuel, pour les néoméniés et toutes les saintes solennités de l'Eternel, et au nom de tous ceux qui faisaient des offrandes volontaires à l'Eternel.

6- A partir du premier jour du septième mois, ils commencèrent à offrir des holocaustes à l'Eternel, sans qu'on eût encore posé les fondations du temple de l'Eternel.

7- Ils donnèrent de l'argent aux carriers et aux charpentiers, des vivres, de la boisson et de l'huile aux Sidoniens et aux Tyriens, pour amener du bois de cèdre du Liban à la mer de Joppé, en vertu de l'autorisation à eux accordée par Cyrus, roi de Perse.

8- Dans la deuxième année de leur arrivée près du temple de Dieu à Jérusalem, dans le deuxième mois, Zorobabel, fils de Chealtiël, Yêchoua, fils de Joçadak, et leurs autres frères, les prêtres, les Lévites et tous ceux qui étaient revenus de captivité à Jérusalem se mirent à l'œuvre, et chargèrent les Lévites âgés de vingt ans et plus de diriger les travaux du temple de l'Eternel.

9- Yêchoua, ses fils et ses frères, Kadmiël et ses fils, descendants de **lehouda**, se mirent simultanément en devoir de diriger ceux qui travaillaient au temple de Dieu; [de même] les enfants de Hénadad, leurs fils et leurs frères, en qualité de Lévites.

10- Lorsque les maçons jetèrent les fondations du sanctuaire de l'Eternel, on disposa les prêtres, revêtus de leurs habits [pontificaux], avec des trompettes, et les Lévites, fils d'Assaph, avec des cymbales, pour célébrer l'Eternel par les cantiques de David, roi d'Israël.

11- Ils entonnèrent des hymnes et des actions de grâce en l'honneur de l'Eternel, [chantant] "car il est bon; car sa bienveillance s'étend éternellement sur Israël". Et tout le peuple poussait de grandes acclamations, au moment où l'on rendait gloire à l'Eternel pour la fondation de son temple.

12- Mais beaucoup de prêtres, de Lévites et de chefs de famille, avancés en âge, qui avaient encore vu l'ancien temple, lorsqu'ils furent témoins de la fondation de ce [nouveau] temple, pleurèrent hautement, tandis que beaucoup d'autres faisaient retentir des cris de triomphe et de joie.

13- Les gens ne pouvaient distinguer les clameurs joyeuses des sanglots bruyants du peuple; car le peuple poussait de grands cris, dont l'écho se faisait entendre au loin.